

tober 1824 finde Sted. Men da jeg netop antager, at den Anskuelse maaskee vil vinde forøget Styrke her i Thinget, at saadanne Indskrænkninger ikke kunne være tilraadelige, saalænge der ikke foreligger nogen Plan til Kjøbenhavns Befæstning, kan jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod, — ja jeg troer endogsaa, det kunde være ret godt for Sagen selv — at den bliver nøiere prøvet, og jeg skal derfor tillade mig at understøtte den Mening, som har udtalt sig for Nedsættelsen af et Udvalg i Sagen.

Solberg: En meget æret Rigsdagsmand (Treschow), som sidder langt fra min Plads, har engang givet os en Paamindelse om at vogte os for at give den Bøgeslindedes Rolle, og disse Ord ere netop idag rundne mig i Hu. Jeg troer ikke, at det er rigtigt passende, naar man den ene Dag bestemmer ikke at nedsætte noget Udvalg, saa den anden Dag at bestemme det Nedsatte, da der dog efter de Ord, der ere faldne fra forskjellige Sider, ikke forekommer mig at være fremkommet noget nyt Moment, som skulde bringe os til nu atter at forandre den Beslutning, vi engang have taget. Det er aldeles aabenbart, at naar der nedsættes et Udvalg, saa vil det altid sinke Sagen, og vi have i det Hele taget ikke saa Meget at foretage eller bestille, at vi skulde sinke Sagen mere end tilbørligt er. Dersom nu dette Udvalg skulde komme til en anden Anskuelse, gaaer Sagen atter tilbage til det andet Thing, og megen Tid vil derved blive spildt. De gode Kræfter, som den ærede Rigsdagsmand har hentydet til, skulde kunne gøre sig gjældende i Udvalget, kunne jo lige saa godt gøre sig gjældende ved Sagens Behandling uden Udvalg. Dette Forhold her er ikke saa indviklet, at jo en Mand, der kender Sagen, meget godt, uden at der er nedsat et Udvalg, vil kunne gøre sin Anskuelse gjældende, og gjennem Discusstonen gøre, hvad der er rigtigt, indlysende for Forsamlingen. Jeg skulde derfor formene, at det er det Rigtigste, at blive ved den Bestemmelse, som vi vedtog i sidste Møde.

Krigsministeren: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som sidst talte, ikke ganske har opfattet min Mening. Jeg tillod mig at

ansføre, at det var mig affaaeret at indkomme med Endringsforslag, og at, selv om jeg under Discusstonen kunde fremsætte og med Grunde støtte min Anskuelse, den dog ikke vilde kunne blive taget tilfulde, hvorimod det, hvis der blev nedsat et Udvalg, og der gaves mig Leilighed til at conferere med det, var muligt, at Udvalget vilde indbringe et Endringsforslag, der senere kunde faae Indflydelse (Ja!) ved Sagens yderligere Behandling i Thinget.

Sgholm: Jeg reiser mig blot for at forvare mig mod den Slags Antydninger, at jeg skulde være Formand for de Bøgeslindede her i Salen. Jeg troer nemlig, at det i sidste Møde her i Thinget blev vedtaget at lade denne Sag strax gaae til 1ste Behandling, men derimod ikke paa nogen Maade, at der ikke skulde nedsættes noget Udvalg i denne Sag. Jeg troer ogsaa, at det vist vil være den ærede Landsktingsmand, som nys talte, bekendt, at det er en i det andet Thing aldeles ikke ualmindelig Fremgangsmaade ved Sagens Behandling, at lade dem gaae strax til 1ste Behandling og saa derefter nedsætte et Udvalg. Jeg troer saaledes slet ikke, at der er nogen Modsigelse, end mindre et almindeligt Præg af Bøgeslindethed for hele Thinget deri, at vi idag bestemme at nedsætte et Udvalg, fordi vi i sidste Møde have bestemt, at Sagen skulde gaae strax til 1ste Behandling. Naar den ærede Landsktingsmand yttrede, at han ikke fandt, at der var nogen Anledning til at nedsætte et Udvalg, fordi vi ikke havde saameget at bestille, da troer jeg, at det snarere er i sin Orden, at man anvender den Tid, hvori man her ikke har meget at bestille, til i Udvalg at drøfte de Sager, som komme for, saameget notere. Jeg troer virkelig, at de Betænkelsigheder, der ere yttrede i denne Sag, navnlig i Henseende til Nedsættelsen af et Udvalg, og den deraf befrøgtede Udsættelse af Sagens Behandling, ligge i, at denne Sag ønskes fremmet netop i dette Dieblis, fordi man paa Grund af det Forhold, hvori den staaer med andre Transactioner i Terminstiden, kan være interesseret i, at denne Sag bliver bragt paa det Rene. Men, som sagt, jeg troer ikke, at et mindre talrigt Udvalg af sagkyndige Folk, som sætte